

*Дворитъ ти бѹренясаи,
Вратитъ ти ѡбѡи ѡбѡясаи. нр. пс.
Обрасла си ниво,
Съ тѣрни и бѹрени, стих.*

Буталка, или (*мжтилка*), дълговато, много тѣсна качка, сглобена отъ дѣски, въ която съ една дълга тояжка, на края съ тѣркаляста надупчена дѣска наречена *бутало*, съ което бутатъ (блъскатъ) кисело млѣко или каймакъ додѣ се отдѣли маслото. *Буталка* звѣтъ и двѣтъ ведно — *мжтилката* съ *буталото*, а само качката — *мжтилка*,

Бутало, (глѣдай буталка).

Бухалка, плоско дебело дѣрво, сѣщо като кракъ отъ колело, съ което бухатъ, биятъ, удрятъ дебели дрехи, черги на чюпмата, кога ги пержтъ. Бухамъ платна за да се испержтъ и станжтъ по бѣли: *Ленено платно бѣлела, съ златна бухалка бухала* нр. пс.

Бухалъ, нощна птица отъ видоветъ на кукумявки-тъ, съ страшна глава, голѣми очи и страшенъ гласъ Бухалтъ буха т. е. издава грозенъ гласъ като се стѣмнѣе въ пусти канаристи височини. *Да ти забуха бухалтъ на коминтъ!* (клѣтва) — да ти упустѣе кѣщата, — суевѣрие че бухалтъ като кацни нѣкому на кѣщата на коминтъ, и започне да буха, е знакъ че тая кѣща ще упустѣе, или тамъ ще умрѣ нѣкой

Бухамъ, силно удрямъ, бия платъ въ водата да се испере, или да се отърси отъ праха. — калпака си у земята, силно го удрямъ съ устата на долу за да гърми.

Бухеръ, охлювъ, ухлешокъ, мелчовъ, плюшковъ.

Бухере, ведере, извади си роцата, да ти видимъ чернилисѣ, бѣли ли сѣ (говорять дѣцата на охлюва за да си извади роцата)